

Ο ΕΡΜΗΣ

Έτησία συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ. 24.
διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς λεπτὰ 15- τὸν στίχον
διὰ τὰ δικαστικά " 15. " "

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.)

ΑΡΙΘ. 333.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 2. ΜΑΡΤΙΟΥ 1846.)

ΕΤΟΣ Η'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Τὸ τραγικὸν συμβῶν τῆς δολοφονίας τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ἀνδρὸς καὶ πατρὸς πάντων ἀγαπωμένου Ἀλεξάνδρου Καπποῦδα, τὸν ὁποῖον ὁλος ὁ κόσμος δικαίως ἐθαύμαζεν, ὅσοι νῦν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὤλην διὰ τὴν καταφευγὴν κατὰ τῆς ἐξουσίας, θεωροῦσα αὐτὴν ὑπεύθυνον δι' ὅσα ἐγκλήματα εἰς τὴν πολλοὶ ὅμοιο κακούργου πράττουσιν ἐντὸς οὐρανοῦ εἰς τὰς ὁποίας διατελοῦν πολλὰκις ὑπηρετῶν, εἴτε πρὸς ἀντεκδίκησιν κατὰ τῶν κυρίων των, εἴτε ἐπὶ σκοπῶν κλοπῆς.

Ἐν τῇ ἀντιπολίτευσις ἀποδίδει εἰς τὴν ἐξουσίαν ὡς αἵτιον ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς κοινωνίας μας συμβαίνοντα τοιαύτης φύσεως ἀτοπήματα, ἀξιοῦσα ὅτι ἡ ἐλπίς τῆς ἀντιπολίτευσης αὐστηρότητος τοῦ νόμου, διὰ τῆς πρότερος καιροῦ ἐπιδαψιλευμένης βασιλικῆς χάριτος ἐνθάρρυνε τοὺς κακούργους εἰς τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις των, ἡμεῖς διατεινόμεθα, ὅτι ἂν μαστιζοῦν τὴν κοινωνίαν μας δεινὰ τὰ ὁποία ἐδύναντο μὲν ἡ ἐξουσία ἀλλ' ἀνικανοῖ νὰ προλάβῃ, ἀρχικὴ καὶ πρωτίστη αἰτία τούτου εἶναι ἡ ἀντιπολίτευσις, ὡς πολλάκις εἶπομεν καὶ δὲν θέλομεν παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ κηρύττωμεν. Καὶ καθόσον δυστυχῆματα ὡς τὸ τοῦ τρισηλίου Καπποῦδα σπανίως συμβαίνουν, κατὰ τοσοῦτον πρέπει νὰ βεβαιωθῶμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅτι μεταξὺ τοιαύτης ἀκαθέρτου, ἀνθρώπου καὶ πολεμίας κατὰ τοῦ θρόνου καὶ τῶν καθεστώων ἀντιπολιτεύσεως διατηρεῖται εἰς ὅλον τὸ κράτος ἡ τάξις καὶ ἡσυχία (ἐκτὸς ὁλίγων τινων ἀτοπημάτων σπανίως συμβαίνοντων ἀναπορεύτων ἀπὸ ὅλης τοῦ κόσμου τὰς κοινωνίας· διότι παν

τοῦ ὑπάρχουν κακούργοι) τὸ ἐμπόριον εὐημερεῖ, ἡ βιομηχανία ἐκτείνεται, ἡ γεωργία προοδεύει καὶ ἡ πίστις ὁσημέραι αὐξάνει.

Ὁ δολοφονήσας τὸν μακαρίτην Ἀλέξανδρον Καπποῦδαν ὑπέρτης του, νέος μόλις εἰκοσαετής καὶ οἱ σύντροφοί του, δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων οἵτινες προσκεκολλημένοι εἰς τινὰ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας ἐδύναντο νὰ ἐλπίσωσιν ὅπως δῆποτε βασιλικὴν χάριν, διὰ τὴν ὑποταγὴν ἐντεῦθεν ἐνθάρρυνθῆναι ἐξετέλεσαν τὴν φρικτὴν ταύτην ἀνοσιουργίαν· ἀνήκουν ἀπ' ἐναντίας εἰς τὴν τάξιν τῶν ὁσὶ ἐπρόκειτο ν' ἀπελαθῶσι τῆς πρωτεύουσας ὡς ἀγύρται, ἀφοῦ ὁ κύριος Καπποῦδας ἀποδελχὼν τὸν πρωταίτιον τῆς ὑπηρεσίας του, δὲν συγκατετίθετο νὰ ἐφοδιάσῃ αὐτὸν, ὡς κακῆς διαγωγῆς ἄτομον, μὲ πιστοποιητικὸν ἔγγραφο καλῆς καὶ ἐντίμου διαγωγῆς. Ἀναγινώσκων ἀπ' ἐναντίας ὁ ὑπέρτης οὗτος, ὅστις ἦτο γραμματῶν κάτοχος, τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θεωρῶν ἐντὸς αὐτῶν τὴν ὡς καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ καὶ σεβαστοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως μας καταφορὰν, ἐμπνευσθεὶς τίς οἶδε πᾶρὰ τί νος τὴν ἰδέαν ὅτι ὑποκινεῖται καὶ μέλλει νὰ ἐκτραπῇ ἐμφύλιος ῥήξις, ὡς κηρύττουν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι διὰ τῶν ὁργάνων των, ἂν ὁ Βασιλεὺς δὲν ἀλλοτρίῃ τὸ ὑπουργεῖον, ἐπίστευσεν ἴσως εἴτε ὅτι οἱ νόμοι ἐπαύσαν πλέον ἢ θέλουν παύσει ὁσονοῦπα ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχωσιν ἰσχύον, εἴτε ὅτι ἐν περιπτώσει ἀναρχίας, τὴν ὁποῖαν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι προσπαθοῦν παντὶ σθένει νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας μας, θέλει δυνήθῃ ν' ἀποφύγῃ τὴν αὐστηρότητα τοῦ νόμου ὁραπετεύων ἢ ἄλλως πως λυτρώμενος ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας, ὡς τοῦτο συνήθως συμβαίνει εἰς τοιαύτας πολιτικὰς ἀνωμαλίας, καὶ ἐξετέλεσε τὸ κακούργημα, μὲ τρόπον μάλιστα ὥστε κατεσταίνετο ἀδύνατον εἰς τὴν

πλέον ἀγρυπνὸν ἐξουσίαν νὰ τὸ προλάβῃ· διότι οἰκείος ὢν, ὡς ὑπέρτης τοῦ κυρίου Καπποῦδα, καὶ γνωρίζων ὅλα τὰ κατατόπια λεγόμενα τῆς οἰκίας, εἰσῆλθεν ἐν καιρῷ βαθυτάτης νυκτὸς ἐντὸς αὐτῆς, καὶ δέξας τὸ σῶμα τοῦ σκίλλου, ὅστις γνωρίζων τὴν φωνὴν τοῦ ὑπῆκουεν εἰς αὐτὸν, ἐξετέλεσε μετὰ τῶν συντρόφων του τὸ φρικτὸν τοῦτο κακούργημα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐρωτῶμεν πάντα ἀμερόληπτον καὶ δίκαιον ἄνθρωπον νὰ μᾶς εἴπῃ, ἡ ἐλπίς τῆς βασιλικῆς χάριτος ἐνθάρρυνε τοὺς κακούργους αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσωσι τὸ κακούργημα, ἢ ἡ ἐλπίς ὅτι θέλουν ἀποφύγει τὴν τοῦ νόμου ποινὴν, δι' ἐνδεχομένην τινὰ ἀναρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν σπρώχνει πρὸ καιροῦ τὸ ἔθνος ἡ ἀνθρώπος καὶ καταστρεπτικὴ ἀντιπολιτεύσις;

Ἄν ἡμῖν βουλευτὴς ἤθελα ψηφιστοῖ τυφλῶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου, εἴπε τις προχθὲς εἰς συναναστροφὴν, παρόντος ἐνός τῆς ἀντιπολιτεύσεως βουλευτοῦ.

Εἴτε αὐλόδουλος λοιπὸν εἴσοι, τὸν ἀπήντησεν ὁ βουλευτὴς, εἴτε φανατικὸς ὑπὲρ τῆς Μοσχομάχας, εἴτε ὑπουργικὸς θηρεύεις, καὶ ὡς ἐκ τούτου λαλεῖς τοσοῦτον ἀνοικέως εἰς Ἑλληνα φιλελεύθερον καὶ συνταγματικόν. Εἰς τί δύνανται, ἐρωτῶ, νὰ μᾶς ὠφελήσωσι τὸ σύνταγμα καὶ αἱ βουλαί, τὰ ὁποία διὰ ν' ἀποκτήσωμεν τοσοῦτον ἐβυσσισαμεν καὶ ἐμοχθήσαμεν, ὅταν οἱ βουλευταὶ τυφλῶς ὡς εἶπες, ψηφιστοῦν ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου; Δὲν βλέπετε πόσαι παρανομίαι καὶ παραβιάσεις τῶν νόμων ἐπράχθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ, ὅτι εἴπετε ἀνίκανον νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον, ὅτι δὲν ἔδειξε παντελῶς πρόνοιαν περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ὅτι ὡς οὐδὲν ἔλο-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Αὐτόγραφον τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου
ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ἑλένῃ.

(Συνέχεια. Ἰδε τὰ προλαβόντα φύλλα)
(ὕπ' Ἀριθ. 327. ἕως 332.)

Εἰς τοιαύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν, μοὶ ἐπρόσθεσαν ὁ κύριος Καμπασερὲς, θέλουν λάβει αἱ Βουλαὶ εἰς σκέψιν τὴν πρότασιν τῆς Υ. Μεγαλειότητος. Τὸ ὑποταγόμενον τοῦτο λαμβάνει χαρακτῆρα σχεδὸν πραγματικόν, ὅταν παρατηρήσῃ τις ὅποιοι εἶναι οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα. Αἱ Cortes ὁμοιάζουν μὲ τὰς εἰς τὴν ἔρχην τῆς ἐπαναστάσεως ἰδικίας μας ἐθνικῆς συνέλευσις. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἔχοντες ἀνάγκην νὰ γίνῃ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντός των μεγάλη πολιτικὴ κίνησις ἢ ἀλλαγὴ λοιπὸν τῆς δυναστείας τὴν ὁποῖαν θέλει προτείνει εἰς αὐτὰς ἡ Υ. Μ. μὲ ὑπόσχεσιν ὅτι θέλει τὴν ὑποστηρίξει ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, εἴπειτα εἰσθαι ἐντελὲς σύμφωνος μὲ τοὺς σκοποὺς των· αὕτη δὲ ἡ ἀπόπειρα τῆς Υ. Μ. ἂν δὲν ἐπιτύχῃ θέλει, ἀφῇσι τοῦλάχιστον τὰ πράγματα in statu quo.

Κατ' αὐτὸν περίπου τὸν τρόπον μοὶ ἐξηγήθη ὁ κύριος Καμπασερὲς. Μὴ δυνάμενος ἐγὼ νὰ δικαιολογηθῶ ἤδη καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν δι' ὅλα τὰ αἰτία ἔτινα μὲ ἀπέτρεψαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργήσω σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιον τοῦ κυρίου

Καμπασερέ, ἐνθυμούμαι μόνον ὅτι ὁ φόβος τοῦ νὰ διεγερῶ ἐπαναστάσιν τοσοῦτον πλησίον μου ὑπῆρξε κατὰ μέγιστον μέρος ἡ αἰτία τοῦ νὰ μὴ ἐπιχειρήσω μὴδὲν ἀφ' ὅσα μὲ εἶπεν ὁ κύριος οὗτος. Ἀλλὰ νῦν, ὅτε βλέπω τὰ πάντα ὅποια ἦσαν πραγματικῶς τότε, θεωρῶ ὅτι ἡ γνώμη τοῦ κυρίου Καμπασερέ, ἦτο φρόνιμος, ὠφέλιμος, καλῶς ἐσκεμμένη, καὶ ὅτι ἤθελε φέρει εὐτυχὲς ἀποτελέσματα.

Τὰ σταλέντα μοὶ ὑπομνήματα, τὰ διαλαβάνοντα τὴν πολιτικὴν τῆς Ἰσπανίας θέσιν, συνέτειναν οὐ μικρὸν ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα ἔλαβον κακὰ μέγιστα. Μοὶ ἔλεγον ὅτι τὰ ὑπομνήματα ταῦτα συνετάχθησαν μετὰ μεγάλῃ τῶν προεσώπων καὶ τῶν πραγματικῶν σπουδῇ, καὶ ἐγὼ ἐπίστευσα· ἐνῷ ὅλα τὰ ἐν αὐτοῖς ἐκτιθέμενα ἦσαν ψεῦδη.

Μεταξὺ τῶν αἰτιῶν τῶν καταστροφῶν καὶ τῶν δυσπισθειῶν τὰς ὁποίας ἔλαβον ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ καὶ ἀλλὰχοῦ, ὀφείλω νὰ συγκαταριθμήσω τὴν οἰκονομικὴν ἀνικανότητα τῶν ἀδελφῶν μου, τοῦ Λουκιανῶν ἐκιοουμένου, ὅστις ἤθελε δυνήθῃ νὰ μὲ κάμῃ μεγάλως ἐκδουλεύσεις, ἂν ἡ πρὸς με κακὴ του διάθεσις δὲν ἤθελε μὲ ἀναγκάσει νὰ τὸν ἀπομακρύνω ἀπ' ἐμοῦ. Οἱ λοιποὶ τρεῖς δὲν εἶχον μῆτε ἱκανότητά, μῆτε δύναμιν ἀρκούσαν νὰ δικαιώσωσι τὸ βασιλείων τοῦ Υνετό· ἐπρεπε λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης νὰ διευθύνω ἐγὼ τὰ πράγματα· ὅπερ ἔδοξεν ἀφορμὴν εἰς τινὰς νὰ εἴπωσιν ὅτι ἐδημιούργουν ὑποσπιστάς μου δίδων εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν σκῆπτρον. Τοιαύτη ἀπόφασις ὁποιαδήποτε

καὶ ἂν ᾖ ἡ φύσις τῶν συμβάντων ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται, εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ψευδής. Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἔδοξα εἰς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ ἰδηγίας καὶ διαταγὰς, ἀλλ' ἡ ἀνικανότης τῶν καὶ ἡ κακὴ των βέλτης, τῶν ὁποίων ἔχω πολλὰ δείγματα, μὲ ἠνάγκασαν νὰ ἐνεργῶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ὁ Μονάρχης, δύναται τις νὰ εἴπῃ δὲν πρέπει νὰ κυβερνᾷ τοὺς λαοὺς τοῦ εἰμῇ σύμφωνοι μὲ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν εὐφύειν των. Τοῦτο εἶναι ἡθικῶς ἀληθές καθόσον ἀφορᾷ ὅλους τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας, ἀλλὰ δὲν δύναται τις νὰ μὲ ἀρνήσῃ ὅτι τὸ πρᾶγμα διέφερε καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἰδικούς μου ἀδελφούς. Βεβαίως. Ἄν οἱ νέοι βασιλεῖς τῆς Ἰσπανίας, τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Ὀλλανδίας ἤθελον θελήσει νὰ διοικοῦν κατὰ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὴν ὁρεξίν των ὑπῆκόων των, ἤθελον εὐρεθῇ εἰς διχόνοιαν μετ' ἐμοῦ, καὶ ἴσως ἤθελον ἀναγκασθῇ νὰ συμμαχήσωσι μετὰ τῶν ἐχθρῶν μου. Τί ἤθελε συμβῆναι λοιπὸν τότε διὰ τοὺς θρόνους των, οἱ ὅποιοι δὲν ἐδύναντο νὰ ᾖ ἰδικοί των, εἰμῇ ἐνός ὑπεστηρίξαντο ἀπὸ τὴν ἰσχύον καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἰδικοῦ μου; Ἐκαστος αὐτῶν ἤθελε λάβει τὴν τύχην τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως, ὅταν ὁ Μουράτ μὲ ἐγκατέλειπε πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν λαῶν του.

Ὁ πόλεμος τῆς Ἰσπανίας διήρκει ἐπὶ πολὺν διὰ τοῦ μέσου δὲ αὐτοῦ ἐνόμιζα νὰ κουράσω τὴν ὑπομονὴν τῶν Ἰσπανῶν, ἀλλ' ἡ πατήθη, διότι μὲ ἐγχαλάρωσαν αὐτοὺς μὲ ἐναντία ἀπὸ τὰ πραγματικὰ των χρώματα.

γίσατο τὸ περὶ διαθήσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς ἀντικείμενον, τὸ ἐμπεριλαμβανόν τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον καὶ ὑποσχόμενον τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς πάντα πολίτην. ὁ δὲ ἐλαβὼν ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν χρεῶν σπουδαῖον ἀντικείμενον, διὰ τὸ ὁποῖον πολλοὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι διακοινώσεις ἐλάβον καὶ λαμβοῦν χρόνον, οἱ δὲν ἤθελον νὰ εἰσέλθῃ τὸν περὶ τύπου νόμον, ἐπιθυμοῦν νὰ φανῇ εἰς ἄκρον φιλελεύθερον καὶ φιλοτιμούμενον ἂν ἀποδείξῃ ὅτι περιστέλλεται καὶ καθοδηγεῖται εἰς τὰς πράξεις του· ὅτι παρημέλησε τὸν περὶ διοργάνισμὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς νόμον, τὸν ἀδιάσπαστον ἀδελφὸν τοῦ συντάγματος, τὸν ὑποσχόμενον τὴν ἐντελὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν εἰς τὸ κράτος· ὅτι παρημέλησεν ὡσαύτως τὸν περὶ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας νόμον· ὅτι παρεδίωκε τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον διὰ τῆς ἀναβολῆς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς Ὑδρας, τῆς Καρυστίας καὶ τῶν Καλαβρύτων· ὅτι παρεδίωκεν ὡσαύτως τὸν δημοτικὸν νόμον, παύσαν παρανόμως πληθὺς δημάρχων· ὅτι ἐπαύσε πολλοὺς ἱκανοὺς δικαστὰς καὶ ἐφερὲν εἰς ἀθλίαν κατὰστασιν τὰ δικαστήρια· ὅτι ἔδωκεν ἀμνηστίας εἰς κακούργους, ὅτι οἱ, κ. λ. π.

ὅσα οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως συναδελφοὶ μου βουλευταὶ ἐξέθεσαν ἐσχάτως ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ αἱ παρανομίαι του τρανώτατα ἀποδεικνύονται, καὶ ἡ ἀνικανότης του καταφανῆς καθίσταται;

Καὶ ἤκουσα καὶ ἀνέγων εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἐπανέλαβεν ὁ ἄλλος, ὅσα ἤδη ἐν περιλήψει μὲ εἶπας ἐκφρασθέντα ἐν ἐκτάσει ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου· σὲ λέγω δὲ καὶ ἐγὼ, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ ὅσα ἐπρεπε νὰ πράξῃ τὸ ὑπουργεῖον καὶ δὲν τὰ ἐπραξεν, ὅτι δὲν εὐνοῦσε νὰ μὴν συνομολογήσῃ μετ' ἐμοῦ, ἂν ἦσαι τίμιος καὶ ἀμερόληπτος ἄνθρωπος, ὅτι σὺ οἱ βουλευταὶ ὑπῆρξατε οὐ αἰτιολογῆσαι ἀπραξίας ταύτης τῆς ἐξουσίας· διότι κατὰστάσαντες διαρκεῖς σχεδὸν τὰς συνόδους σας, διαφιλονεκιοῦντες καὶ διαπληκτιζόμενοι καὶ ἐκάστην περὶ οὐνοῦ σκιᾶς, ἔχοντες ἀπαιτήσεις καὶ ἀξιώσεις ἀνοικονομήτους καὶ

ἀσυμμετρίστους, σήμερον συμφωνοῦντες περὶ ἐνὸς διοικητικοῦ μέτρου καὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἰδίου διαφωνοῦντες, μὴ-συμμετρίζομενοι ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἔχει ἀνάγκη ἡ Κυβέρνησις νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς καὶ νὰ συμπράξῃ μετ' αὐτῶν κατέστητε οἱ οἱ τοῖς τῆς ἀπραξίας ταύτης διὰ τὴν ὁποίαν ἀνοικίως κατακρίνεται τὸ ὑπουργεῖον. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰς παρ' ὑμῶν ἀξιουμένης παρανομίας καὶ παραβιάσεις τῶν νόμων ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας σὲ λέγω, ὅτι ὁ ἀνώτατος νόμος παντὸς ἐθνικοῦ εἶναι ἡ σωτηρία καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πολίτου. Ἄν λοιπὸν παρεδίωκθῃ ὁπωσδήποτε ὁ ἐκλογικὸς νόμος, διὰ νὰ μὴν γίνῃ ῥῆ-εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ χυθῇ ἀθὼν αἷμα, ἐνεκα τῶν βαδίουρ-γιῶν καὶ τοῦ ἀντιπatriωτισμοῦ τινῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, οἵτινες μὲ πᾶσαν θυρίαν ἤξιουν νὰ ἐκλε-χθῶσι βουλευταὶ· ἂν ἐπαύθησαν δημαρχοὶ τινες πατριάζον-τες καὶ ἀντενεργοῦντες προφανῶς κατὰ τῶν ἀνωτέρων διαταγῶν, ὡς τοῦτο συνήθως συμβαίνει, καὶ ἡμεῖς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος κατοικοῦντες εἰμεθα ἐν πλήρει γνώσει τοῦτου, ἐπραξεν ὀρθῶς καὶ δικαίως ἡ ἐξουσία, ἐκρίνωσάσα διὰ τὸ κολὸν τῆς πατρίδος ἱζάναι τὰ ὁποῖα ἐνέσπειραν ἄνθρω-ποι μοχθηροὶ, οἵτινες ἐπροσπάθησαν καὶ προσπαθοῦν παντὶ σθίνειν ἢ ἀναστατώσασιν τὸν τόπον. Ἄν ἐπαύθη-σαν δικασταὶ τινες, οἱ μὲν ἀποκλειόμενοι ἀπὸ τοῦ δευτε-ρον ψήφισμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, οἱ δὲ φανατικῶς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καταφερόμενοι ὑπὸ προφανῇ κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας τὴν ὁποίαν διεχειρίζοντο, ἐπραξε καὶ κατὰ τοῦτο ὀρθῶς καὶ δικαίως· διότι ποῦ ἠκούσθη ὅτι ὑπουρ-γεῖον ὑπεύθυνον διατηρεῖ εἰς τὰς δημοσίας θέσεις ὑπαλλή-λους προφανῶς κατ' αὐτοῦ ἀντενεργοῦντας καὶ δικαστρεφον-τας τὴν ὑπηρεσίαν; Ἡ ποῦ ἠκούσθη ὅτι οἱ διανομῆς τῆς δικαιοσύνης, οἵτινες πρέπει νὰ ᾤναι ὁ τύπος καὶ ὁ ὑπογραμ-μὸς τῆς ἀκρίβειας καὶ τῆς ἀμερόληψίας, ἀναιμιγνύονται, εἰς τὰ πολιτικά καὶ πατριάζουν ἀνσφινδὸν καὶ φανατι-κῶς. Ἄλλοι μόνον φίλε μου καὶ τρεῖς ἄλλοι μόνον εἰς τὴν κοινωνίαν ἐκείνην ὅπου καὶ οἱ δικασταὶ λαμβάνουν μέρος

εἰς τὰς πολιτικὰς διενέξεις καὶ γίνονται ὁπαδοὶ κομμάτων καὶ πατριῶν! Ἡ δικαιοσύνη τότε ὅπως διόλου ἐκλείπει, ἢ ἡ ἀθωότης τρέχει τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον. Ἄν δὲ ἐδίω-ρίσθησαν εἰς τὰ δικαστήρια ἄνθρωποι ἀνέκτικοι καὶ ὀλίγοι πιστὰ δίδοντες φιλοδικαίου καὶ ἀμερόληψίας, καὶ κατὰ τοῦτο σὺ οἱ κύριοι βουλευταὶ πταίετε συσταίνοντες, ὡς πολὺ εὐστόχως ἐξέθεσεν ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου ὁ ἀξιότιμος βουλευ. Κ. Κορφωτάκης, ὑπαλλήλους ἀνέκτικους ἢ ἀμαθέεις.

Μήτε αὐλοδουλος εἰμαι ὡς εἶπας, διότι πώποτε εἶδον τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, μήτε φανατικὸς ὑπὲρ τῆς Μοσχό-μύχας, ἀλλ' οὕτε τέλος πάντων ὑπουργημα θηρεύω, διότι δόξα τῷ ὑψίστῳ δὲν ἐξαρτῶμαι ἀπὸ ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι μὲ ὑποχρεῶνσι νὰ γίνω τυφλὸν ὄργανον οὐδενός· σοὶ ἐπα-ναλέγω λοιπὸν ὅτι ἂν ἤμην βουλευτῆς, ἤθελα ψηφισθῆναι τυφλῶς ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἡ πατρις ἔχει πρωτίστην καὶ ἀπόλυτον ἀνάγκην ἡσυχίας, τάξεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν νόμων, διὰ νὰ ὑπάρχῃ εἰς ἀσφάλειαν ἡ ζωὴ, καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία ἐκάστου. Καὶ συμφωνῶ μὲν ὅτι εἰς τὰ συνταγματικὰ κράτη εἶναι ἀναγκαῖα πάντοτε ἡ ἀντιπολίτευσις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἡθικῆς ἐνεργουμένης, καὶ μοναδικὸν σκοπὸν ἔχουσα τὴν νὰ συμβουλεύῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς παρεκτροπὰς τῆς καὶ οὐχὶ νὰ φέρεται ἐχθρικῶς καὶ πολεμικῶς κατ' αὐτήν. Ἐνὸς δὲ ὅμως ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἐνεργεῖται δι' ἄλλον σκο-πὸν εἰμὶ διὰ ν' ἀρπάξῃ τὴν ἐξουσίαν, ὅπερ θέλει φέρει ἀναποφεύκτως τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος, διότι ὡς εἶναι παρὰ πάντων ὁμολογούμενον δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἱκα-νὸς νὰ διευθύνῃ τὸ πηδάλιον τοῦ πολιτικοῦ σκάφους μας· ἐνός δὲ ἡ ἀντιπολίτευσις καταφέρεται κατ' αὐτοῦ τοῦ ἱε-ροῦ καὶ σεβαστοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως μας· ἐνός δὲ προσπαθεῖ νὰ φέρῃ τὴν ἀναρχίαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας μας καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ἐνός δὲ τέλος εἶ-ναι τοσοῦτον ἀνῆθικος, οὐδεὶς ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του Ἑλλήν δύναται νὰ συμφωνήσῃ μετ' αὐτῆς, καὶ ἂν ὑπο-τεθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρανομεῖ ἐνίοτε, διὰ ν' ἀπαλλά-ξῃ καὶ ἑαυτὴν καὶ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰ δυστυχήματα τὰ ὁποῖα κατ' αὐτῶν ὑπενεργοῦνται.

Σ. Σ. Τὸν διάλογον τοῦτον δημοσιεύοντες, ὡς ἀρκε-τὰ περιέργον, συμφωνοῦμεν κατὰ πάντα μὲ τὰς ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως γενομένας ἐν αὐτῷ πεπρατηρήσεις.

Ὁ λαὸς αὐτὸς τὸν ὁποῖον δικαίως, ἐφάνη εἰς τὴν δυσ-τυχίαν του ἀνώτερος τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ νεωτέρων· διό-τι ἡ ἀπελπισία ἦτις ἐθεωρήθη εἰς ὅλους τὰς ἱκλάσεις ἀμ-φοτέρων τῶν φύλων ὑπῆρξεν ὁμόφρων καὶ δικαία. Ἡ παρθένος καὶ ἡ πόρνη, ὁ τίμιος ἄνθρωπος καὶ ὁ ληστὴς ἠνώνοντο ἀνεν ἀποστροφῆς διὰ νὰ φονεύσωσιν ἕνα Γάλλον· τοῦτο δὲ ἤξιζε περισσώτερον ἀπὸ δέκα στρατῶν· καὶ ἂν οἱ Γάλλοι κατὰ τὸ ἔτος 1814 ἤθελον ἐμπνευσθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, οἱ σύμμαχοι δὲν ἤθελον ἐ-παναίδει τὰς ἐστῆς των. Τοῦτο δὲ εἶναι τοσοῦτον μάλλον ἄληθές, καθόσον ἐκτὸς τῆς ἀπελπισίας μας, ἠθέλαμεν ἔχει ἡμεῖς, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχον οἱ Ἰσπανοὶ, στρατὸν ἀπὸ παλαιῶς στρατιώτας ἔτιμον νὰ σχηματισθῇ ἀπὸ τὰ λείψανά μας· ἀλλ' ἡ ἰδέα μᾶς εἰσβολῆς, πρέπει νὰ τὸ εἰπωμεν, ἦ-ωσε τοὺς Ἰσπανοὺς, ἐνῶ οἱ Γάλλοι ἀπεναντίας διηρθήσαν ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς προσεγγίσεως τῶν συμμάχων. Χρὶν ὅμως τῆς δικαιοσύνης πρὸς τοὺς Γάλλους δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅλοι οἱ λαοὶ δὲν ὀπλίζονται ἀπὸ μεγάλην ἀπελ-πισίαν, οὔτε παρσιτοῦνται ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ των, ἀπὸ τὴν ζωὴν των καὶ ἀπὸ τὰ φίλατά των, καὶ μέχρι τοῦ ν' ἀπο-τεφρώσωσι τὰς ἰδίας των οἰκίας καὶ νὰ ῥίψωσι τὰ ἱερίτιά των ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν ἐχθρῶν των, ὅπερ ἐπραξάν οἱ Ἰσπανοί.

Ὅποιον δὲ καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἡ κατάστασις τῶν πραγ-μάτων ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ, δὲν ἐφαντάσθη πώποτε ὅτι ἀπλοὶ κατόικοι μὲ τὴν ἀπελπισίαν των μόνον, ἤθελον ἀντισταθῇ ἐπὶ πολὺ ἐναντίον στρατιωτῶν, οἵτινες κατέστρεψαν τοὺς ὡραιότερους τοῦ κόσμου στρατοὺς. Τοιαύτη ἀνίστασις δὲν ἦτο τοῦ αἵματος μου. Σταθερὸς ὅμως ἐντοσούτω εἰς τὴν ἰδέαν μου, ὅτι ἡ δύναμις τῶν στρατευμάτων μου ἤθελε κουράσῃ τὴν ἀπελπισίαν τῶν Ἰσπανῶν, ἐγκατέλειψα τὸ βασιλεῖον αὐτὸ, ἀφήσας εἰς τοὺς στρατηγούς μου τὴν φρον-τίδα τοῦ νὰ τὸ ὑποτάξωσιν.

Ὁ Σπητιὸς ὁ προσκαλούμενος ἀπὸ τὰς περιστάσεις ἡ ἀπὸ τὰς θείας διατάξεις νὰ κυβερνήσῃ ἔθνος, εἶναι τῇ ἀλῇ θεῷ ὁ ἄνθρωπος ὅστις ὀλιγώτερον εἰς ἐαυτὸν ἀνήκει. Ἄ-φοῦ λοιπὸν ἀνέβην εἰς τὸν θρόνον, ἤμην παρὰ πάντα ἄλ-λον ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰς τοῦτο διορισμένος. Συναισθανόμεν ἑμαυτὸν ὀρεϊλέτην εἰς τοὺς Γάλλους παρὰ πάντα ἄλλον βασιλέα προκατόχον μου· ἤμην ὁ ὑπὸ τοῦ λτοῦ ἐκλείεγ-μένος, καὶ ὅχι ὁ κύριός του κατὰ δικαίωμα ἡ γέννησιν. Εἶχον θέσει τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν Εὐ-ρωπαικῶν δυνάμεων. Ὑπερφανεσθὲν μὲν διὰ τοῦτο, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ καταστήσω καὶ σταθερὸν, εἶχον ἀνάγκην ἐνὸς κληρονόμου, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὁποῖου ἡ Ἰωσηππί-νη δὲν μ' ἐδίδο καμμία ἐλπίδα.

Ὅμολογῶ ὅτι καμμία ἄλλη τοῦ κόσμου γυνὴ δὲν ἦ-το καταλληλοτέρα δι' ἐμὲ ὡς ἡ πρώτη σύζυγός μου· διότι εἶ-τε ἔμαθεν αὕτη τὴν τεχνὴν νὰ συμφωνῇ μὲ τὰς εὐχαρι-στήσεις μου, μὲ τὰς ἐξέσεις μου, μὲ τὰς ἀρχάς μου καὶ μὲ τὰς θελήσεις μου, εἶε ἡ ἰδιότης αὕτη ἦτο φυσικὴ εἰς αὐ-τήν. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι μετ' αὐτῆς μόνος ἐκλι-να νὰ ζήσω καὶ μετ' αὐτῆς ἐδοκίμασα τὴν εὐκαίαν εὐ-τυχίαν. Αἱ ἀλήθειαι αὗται τὰς ὑποίας ψεύδει ὁ χωρισμὸς μας εἶναι πλέον ἀνατιρόχητοι παρὰ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἄν ἡ πρώτη σύζυγός μου ἤθελε μὲ δοσεῖ ἕνα κληρονόμον, καὶ ὑποτιθεμένου ὅτι ἤθελον εἶσθαι ἔργον σημαντικὸν ὑπὲρ τῆς δοξῆς μου καὶ τῆς λαμπρότητος τῆς οἰκογενείας μου νὰ ἐνωθῶ μὲ θυγατέρα βασιλέως, τότε αὕτη ἐνωσις, πώποτε ἦθε-λε λαβεῖ χρόνον. Ὅφειλόν τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην εἰς τὴν μνήμην μᾶς γυναικὸς τὴν ὁποίαν ὀλίγον ἐγνώρισαν οἱ Γάλλοι καὶ ἡ ὁποία ἀπέθανεν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντός μου.

Ἄν μετὰ τῶν ποιητῶν τοῦ χαρκατήρος μου δὲν ὑπῆρ-χεν ἡ ποιότης τοῦ νὰ δεικνύωμαι πάντοτε ἀνώτερος ἀπὸ πᾶσαν λύπην, οἱ Γάλλοι ἤθελον γνωρίσει δταν διεύχθη-ν τὴν Ἰωσηππίνην, ὅτι ἔλαμα μεγάλην θυσίαν διὰ τὸ κα-λὸν των καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν ἡσυχίαν των. Ὅλίγα εἰ-

πον τότε περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντικείμενου, ἐνεκα δὲ τῆς σιω-πῆς καὶ τῆς σταθερότητός μου, κατετάχην εἰς τὸν ἀριθ-μὸν τῶν ἀχαρίστων, ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες χρονολογοῦν τὰς δυστυχίας μου ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν διεξέχθη τὴν πρώτην σύζυγόν μου.

Ἡ ἐνωσις μου μετὰ τῆς θυγατρὸς Φραγκίσκου τοῦ δευ-τέρου εὐχαρίσται ταυτοχρόνως τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἀ-τομικὴν μου εὐτυχίαν. Ὁ βραχμὸς τῆς ὡς ἀρχιδούκησας, ἡ νύ-της καὶ ἡ εὐκρινεῖά της μετ' ἐπέσχοντο ἡμέρας ἐνδόξους καὶ ἡσυχούς, ἐν τάχει δὲ μ' ἔδωσε καὶ ἰδόν. Ὡς ἄνθρω-πος δὲν εἶχον πλέον τι νὰ ἐπιθυμῶ, ὡς ἡγεμὼν δὲ καὶ ἡγεμὼν προσκεκλημένος εἰς μεγάλας πράξεις, ἐπρεπε νὰ ἦμαι ὡσαύτως εὐχαριστημένος. Ἐνόμισα ἐνδοξὸν δι' ἐμὲ καὶ συμφέρον διὰ τοὺς Γάλλους τὸ ν' ἀπκλάξω καὶ αὐτοὺς καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους τῆς Εὐρώπης λαοὺς ἀπὸ μίαν μέλλουσαν μεγάλην σκλαβίαν· τοῦτο δὲ τὸ σχέδι-όν μου τὸ τεῖνον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ὅλων τῶν ἐπικρα-τειῶν τῆς Εὐρώπης· ἐθεωρήθη ὡς ἀποτελεσμα ἀπλήστου φιλαυτίας. Μοὶ ἀπεδόθησαν ἰδέαι παράλογοι καὶ ἐναντίον τοῦ πνεύματος τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν, ὅτι ἐσκό-πευσα νὰ κατασταθῇ παγκόσμιος τῆς Εὐρώπης μοναρχία· Ἐθεωρήθη ὡς κατακτητὴς ὁ μονάρχης ὅστις ἤθελε νὰ δια-θίσῃ τὰ πράγματα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν δυνήθωσι μίαν ἡμέραν οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Κοζῆκοι νὰ δώσωσι τὸ κνουτόν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Βαρσοβίας, τῆς Βιέννης τοῦ Βερολίνου καὶ αὐτῶν τῶν Παρισίων, καὶ κατὰ δυστυ-χίαν ὑπερίσχυσεν ἡ ἰδέα ὅτι μόνη ἡ φιλαυτία μὲ διεύθυνε πρὸς τὴν Ῥωσίαν. Οἱ ἄλλοι ἡγεμόνες δὲν ἀντίστησαν εἰς τὰ πρώτα κινήματά μου, διότι δὲν ἦσαν εἰς κατὰστασιν.

Ἀργότερα ὅμως ἐβρίψαν τὸ πρωτοπείδον.

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ κατωτέρω καταχωρουμένη δμιλία ἐντὸς τοῦ βουλευ-
τηρίου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κυρίου Πονη-
ροπούλου, ἀποδεικνύει τρανώτατα ὅτι δὲν ἐλανθάνθημεν
εἰς ὅσον ἐξέθεσμαι ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον
μας, καὶ ὅτι ὁ κύριος Πονηρόπουλος ἐμμένει πάντε πιστὸς
εἰς τὰς ὑμῶν πολιτικὰς ἀρχάς του.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Ἀπόσπασμα τῶν Πρακτικῶν τῆς δμιλίας τοῦ Κ.

Ἵπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Συνεδρίασις ΔΑ'.

8. Φεβρουαρίου 1846.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἵπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν λαλῶν τὴν
λόγον ἐξέθεκεν ὅτι, ἐπειδὴ χθές, ἀπόντος αὐτοῦ τῆς Βου-
λῆς ἀπευθύνθησαν παρατηρήσεις εἰς ἀπάντησιν τῶν παρ'
αὐτοῦ λεχθέντων, αἵτινες ὡς ἐρρέθη σήμερον, παρέστησαν
εἰς ἀθλίαν κατάστασιν τὰ οἰκονομικά μας, καὶ ἐθεσε
εἰς ἀνυσχίαν τὴν Βουλὴν ἀναγκάσεται νὰ ἐπιφέρει παρα-
τηρήσεις τινὰς ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐξηγήσεις εἰς τινα τῶν παρ'
αὐτοῦ λεχθέντων τὰ ὅποια παρεξηγήθησαν· εἰς τὴν δμι-
λίαν του παριστάνων ἐκείνην τὴν γενομένην κατὰ τὸ πα-
ρελθὸν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ
θεωρητικῶν οἰκονομολόγων, ἀλλὰ γυμνοῦς πάσης ἐμπει-
ρίας, ἐπέφερε παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῆς καταστάσεως
τοῦ Γραφείου τοῦ Ἵπουργείου, περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ
διοργανισθῇ ἡ ὑπηρεσία καὶ περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλλεί-
ψεων· εἶπεν ὅτι διδὼν εὐσιμῶς ἀπαιτούμενα νὰ ὑπάρ-
χωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν φανερόντα
κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, ποία ἡ κατάστασις τῆς φορολογίας
τοῦ Κράτους, τί εἰσπραχθήσαν καὶ πόσα καὶ ποῖα τὰ
καθυστερούμενα καὶ ἀπὸ ποίας αἰτίας. Ποῖαι αἱ μέχρι
τοῦδε γενομέναι προικοδοτήσεις ἂν ἐπληρώθησαν, καὶ
πόσαι δόσεις καὶ πόσαι καθυστεροῦνται. Πόσαι καὶ ποῖ-
αι αἱ μέχρι τοῦδε δοθεῖσαι ἀμοιβαὶ εἰς ἀγωνιστὰς διὰ λο-
γαριασμῶν τῶν ὧν ἔχουσιν νὰ λαμβάνωσι. Ποῖα τὰ κτή-
ματα τοῦ δημοσίου, ὅσα ἐνοικιάστησαν καὶ ἂν μονοετῶς
καὶ πολυετῶς. Ποῖα καὶ πόσα τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτή-
ματα, ἂν ἐνοικιάστησαν καὶ διὰ πόσον χρόνον. Βιβλίον
ἐμφανίζον ταῦτα, καὶ τόσας ἄλλας ἀναγκαίαις πληροφο-
ρίας, οὔτε ὑπάρχει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν·
ὑπάρχουν μόνον ἀπλὰί τινες σημειώσεις, κατὰ συνέπειαν
πληροφοριῶν τῶν ἐκτὸς οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ἀτελεῖς,
διοσκοπισμέναι καὶ μὴ ἀποτελοῦσαι εἰς ὅλα, δι' οὗ ὁ ὑ-
πουργὸς νὰ ἔχῃ κατ' ἐκάστην ὑπ' ὄψιν του τὴν κατά-
στασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους ὑποθέσεων καὶ νὰ δι-
ευθύνῃ τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γνώσει. Π. Χ. νὰ γνωρίζῃ πῶς
νὰ διευθύνῃ τὴν καταδίδωσιν τῶν καθυστερούντων, καὶ νὰ
μὴν ἀφίνεται ἡ διευθύνσις αὐτῇ εἰς τοὺς Ταμίους, οἵτινες
πολλὰκις ἐπιφύεζοντο ἀπὸ συμπαιδείας καὶ ἀντιπαθείας.
Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀδύνατον νὰ ἀναπληρωθῇ διὰ τῶν ὑπαρ-
χουσῶν σημειώσεων, διότι χρόνος ἀπαιτεῖται πολὺς διὰ
τὴν εἰς ἑνὸς ἔτους συγκέντρωσιν αὐτῶν τὰς ἐλλείψεις ταύ-
τας ἐξέθεσεν, εἶπεν, εἰς τὴν προλαβοῦσαν δμιλίαν του, ὡς
ἐκ τῶν πρακτικῶν ἐξάγεται χωρὶς νὰ τὰς ἀποδώσῃ εἰς
τοῦτο ἢ ἐκείνο τὸ ὑπουργεῖον εἰς ἀπάντησιν τῆς ἰδέας τὴν
ὅποιαν Βουλευτὴς τις ἐξέφρασεν, ὅτι ἀπὸ τὴν διευθύνσιν
τῶν οἰκονομικῶν ἐλλείπουσιν οἱ ἀναγκαῖοι ἐπιστήμονες
καὶ οἰκονομολογοί, διότι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς
Ἑλλάδος δὲν εἶναι οὕτως γαετοποιημένη, ὥστε μόνῃ ἡ
θεωρία ἀνεῖ τῆς πείρας τῆς καταστάσεως ταύτης δὲν ὡ-
φείλει· ἀνέφερε δὲ πρὸς τοῦτοις καὶ σημαντικὴν ἐλλειψιν,
πολλὰς συνεπείας εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἐπιφέρου-
σαν, τὴν τοῦ κτηματολογίου, διότι ὥρκειεν ἡ Κυβέρνησις
κατὰ τὸ δυνατόν νὰ διακρίνῃ τὴν ἐθνικὴν ἀπὸ τὴν ἰδιω-
τικὴν περιουσίαν, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ οὕτω καὶ τὴν μὲν,
καὶ τὴν δὲ, καὶ νὰ προλάβῃ τὰς κατ' ἐκάστην μεταξὺ

δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν ἀναφορμένας δίκας. Διὰ τοῦ
κτηματολογίου τοῦτου, περὶ τοῦ ὁποίου θέλει εἰσαγάγῃ
εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδιον, ἀναγνωρίζουμένης τῆς ἰδιω-
τικῆς περιουσίας, θέλει ἀνορθωθῇ ἡ δημόσιος πιστις, καὶ
θέλει ἐνισχυθῇ ἡ ἐπιθυμία πολλῶν κεφαλαιούχων τῆς Εὐ-
ρώπης, εἴτινες ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως ταύτης δυσπιστοῦσι
νὰ φέρωσιν ἐν Ἑλλάδι κεφάλαια, τῶν ὁποίων μείωσιν
ἀνάγκην ἔχομεν· ἡ σύνταξις αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀκατόρθω-
τος, ἦτο μάλιστα εὐκλὸς ἐπὶ Ἀντιδρασιεῖς, ὅτε καὶ
χρήματα ἱκανὰ εἰς τὸ Ταμεῖον ὡς ἐκ τοῦ δανείου ὑπὴρ-
χον, καὶ προσωπικὸν γεωμετρῶν πλειότερον, καὶ ἐν γένει
τὰ πρὸς τοῦτο μέσα ὑπῆρχον προχειρότερα. Τὰς ἐλλεί-
ψεις ταύτας παρατηρήσας εἰς ὀλιγοχρόνιον ἀπὸ τοῦ διορι-
σμοῦ του διάστημα, καὶ λαβὼν ἀφορμὴν ἀπὸ τινα Βουλευ-
τὴν, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ παραστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν
τῆς ὁποίας τὴν συνδρομὴν θέλει ἀπαιτῆται, εἰς τὴν ἀνα-
πλήρωσιν αὐτῶν διὰ τῶν καταλλήλων νομοσχεδίων· χθές
ἐρρέθη ὅτι τοιαῦτα βιβλία ὑπῆρχον καὶ ὅτι πιθανὸν εἶναι
νὰ ὑπεξιρίθην, ἀλλ' οὐδέποτε τοιαῦτα βιβλία ἐτηρή-
θησαν, καὶ δύναται πᾶς ὑπουργὸς νὰ ὁμολογήσῃ.

Ἐκ τούτων δύναται ἕκαστος νὰ συμπράξῃ, ὅτι οὐ-
δόλως εἶχον δίκαιον οἱ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς παρι-
στηγάντες τὸς παρατηρήσεις του ταύτας, εἰπόντες ὅτι
ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντων, ἐξάγεται ἀλλίως ἢ οἰκονομι-
κῇ κατάστασις, καὶ ἐπικειμένη ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἐν ᾧ
δι' ἐλείπων προϋπέθη ν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ διευθύνοντες ἄλλο-
τε τὰ οἰκονομικά μας πράγματα οἰκονομολογοὶ δὲν ὠρί-
λησαν, ἀλλὰ μάλιστα ἔολαψαν, ἀπείδειξεν ἐμφανισμένη καὶ
ἐξ αὐτῶν τῶν ἀντιφάσεων εἰς τὰς ὁποίας αὐτοὶ κατ' ἐαυ-
τοὺς ἐπέπεσαν εἰς τὸ φορολογικὸν σύστημα κατὰ τὸ
1835. καὶ εἰς τὸν περὶ Ποιμνιακοῦ φόρου Νόμον κατ'
ἀρχάς, ἀναγκασθέντες εἰς μὲν τὸ πρῶτον διὰ Διατάγματος
ν' ἀναιρέσωσι τὸν φορολογικὸν Νόμον καὶ νὰ ἐπιστρέψω-
σιν εἰς τοὺς φορολογουμένους δεκα τοῖς ἑκατὸν τοῦ φόρου
τῶν, εἰς δὲ τὸ δεύτερον ν' ἀκρωσῶσι τὰς ἐνεργηθείας ἐνοι-
κιάσεις τῶν βουδαρίων ἢ νὰ ἐπιστρέψωσι τὰ τῶν ἐνοικε-
ίων χρήματα. Περιττὸν δ' εἶναι ν' ἀναφέρῃ τις πλῆθος ἄλ-
λων τοιούτων παραδειγμάτων, ὡς εἶναι αἱ πολυεῖς ἐνοι-
κιάσεις ὧν τῶν Ἑθνικῶν ἐλαιῶν τοῦ Κράτους, ἐξ ὧν
ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπολαμβάνει ἤδη, ἐμὴ μικρὸν τοῦ ἐ-
νοικιαστῶν μέρους, ἐπασχολοῦντων αὐτὴν κατ' ἐκάστην τὴν
ἐνοικιαστῶν μὲ τὰς ἐκθέσεις τῶν προσγινομένων εἰς αὐτὰς
ζημιῶν, καὶ μὲ τὴν παράστασιν τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐκ-
πληρώσεως τῶν ὧν τῆς ἐνοικιάσεως, ἔνεκα δὲ τούτου ἡ
μὲν Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα ἐν μέρει τὰ δίκαιά των,
δὲν δύναται νὰ εἰσπράξῃ τὰ ὀρελόμενα, τὰ δὲ κτήματα
τοῦ δημοσίου ἡμελημένα καὶ ἀκαλλιέργητα μένωσι.

Ἀπαντῶν δὲ εἰς τὰ πρὶν τινὼν ῥηθέντα περὶ τῆς κα-
ταστάσεως τοῦ Ταμεῖου, καὶ ὑποδεικνύων ἐπικειμένην
τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν ἐξέθεκεν ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ
Ταμεῖου δὲν εἶναι ὅπως παρεστάθη εἰς κρίσιν οἰκονομικὴν,
ἀλλὰ μάλιστα ἀρκετὰ εὐχάριστος, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ
τῆς συγκριτικῆς ταύτης καταστάσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐ-
ξόδων τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Εἰσπράξεις

Πληρωμαὶ

Ὡς ἔγγιστα μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1845.

Τῆς χρήσεως 1845 ἔτους.

Δραχ. 6,613,970. 63/00	9,771,000.
» 1844 » 4,558,707. 32.	1,327,000.
Παρελθούσαι 993,680. 88.	448,800.
12,166. 358,83.	11,146,800.
Περίσσευμα εἰσπράξεων	1,019,558.83.
	12,166,350.83.

Ἐξ ἧς ἐμφαίνεται περίσσευμα εἰσπράξεων κατὰ τὸ
τέλος τοῦ ἔτους δραχμὰς 1,019,558. καὶ 83/00. ἐπεὶ
δὴ δὲ γνωστὴ ὑποτίθεται ἡ διαφορά τῆς ἐννοίας τῶν λέξε-

ων χρησῶν καὶ διαχειρισῶν, περιττὸν εἶναι νὰ
γίνῃ ἀνάπτυξις αὐτῶν, καθ' ὅσον ἅπαντες γνωρίζουσιν ὅτι
ἔνεκα τῆς φύσεως τοῦ ἐσχόντος ἐν Ἑλλάδι φορολογικοῦ
συστήματος, οἱ φόροι ἐκαστοῦ ἔτους δὲν εἰσπράττονται
ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἔτους μέχρι
τοῦ Ὀκτωβρίου. τῶν καθυστερούντων μέχρι τῆς ἐποχῆς
σημειουμένων εἰς τὴν ποσότητα τῶν χρήσεων τῶν παρελ-
θόντων ἔτων· καὶ οἱ διὰ τοῦτο τὸ ἔν ἔτος συντρέχει τὸ
ἄλλο εἰς τὰ ἐξόδα· ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστὸν καθ'
ὁλοκληρίαν ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων ὑπελογίσθησαν
τὰ ποσὰ ταῦτα, ἀναλόγως τῶν πληροφοριῶν εἰς τὸν ἐλά-
χιστον ὅρον, ὥστε οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν διὰ νὰ βεβαιωθῇ τὸ
μόνον εἰσπρακτέον ποσόν, θέλει παρουσιασθῇ πλειότερον
τοῦ ἐμφαινόμενου εἰς τὴν κατάστασιν περισσεύματος.

Περὶ τῆς γενομένης προτάσεως τῆς διανομῆς τῆς ἐθνι-
κῆς γῆς παρετήρησεν, ἡ ἑλὰ αὐτῇ τῆς ἀποκαταστάσεως
τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦτο, ὡς καὶ πάντας ἀτησχόλησεν πα-
ρουσιάσαντα εἰς τὰς κατὰ καιροὺς ἐθνικὰς Συνελεύσεις,
εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Καποδιστριαίου καὶ εἰς τὴν Ἀντι-
δρασιεὶαν σχέδιον Νόμου περὶ ταύτης καταλλήλου, μὴ
πραγματοποιηθέντος ἔνεκα τῆς ἀπειρίας καὶ τῆς ἐλείψεως
τῶν ἀπαιτούμενων γνώσεων τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων εἰς
οὓς ἐνεπιστεύθη ἡ Κυβέρνησις τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ τοῦ-
του Νόμου. Τρία δὲ τινα εὐτυχῇ τῆς διανομῆς τῆς ἐθνι-
κῆς γῆς ἀποτελέσματα εἰς τὸ ἔθνος πρεσβύησαν· α)
ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιῶς οἱ ἀκτήμονες γεωργοὶ
θέλουσι κατεσταθῇ ἰδιοκτητῆς πρὸς ἀμοιβὴν τῶν θυσιῶν
καὶ αἱμάτων ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος
γῆς· β) Βελτιουμένης ἔνεκα τούτου τῆς καταστάσεως τῶν
κτημάτων καὶ τῆς καλλιέργειας αὐτῶν διότι μόνος ὁ ἰδιο-
κτήτης καταβάλλει πᾶσαν, προσπάθειαν εἰς τὴν βελτίωσιν
αὐτῶν, καὶ ὅχι ὁ ξένος καλλιεργῶν ἀγρὸν, θέλουν αὐξήσῃ
αἱ ἰδιωτικαὶ πρόσοδοι καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ τοῦ δημοσίου.
καὶ γ) ὅτι ἐκ τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, θέλει προ-
κύβῃ καὶ εὐάρεστον εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ ἔθνους κατά-
στασιν ἀποτέλεσμα· διότι ὁ ἰδιοκτήτης ἀποκαθίσταται
καὶ πολίτης φιλήσυχος καὶ εἰρηνικὸς ἀποστρεφόμενος τὴν
διατάραξιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ τὴν πρὸς τοὺς Νόμους
ἀπειθειαν τὰς περιουσίας καταστρέφουσιν.

Ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων βάσεων φρονεῖ δίκαιον νὰ προ-
ηγηθῇ, ἡ διανομὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς εἰς λαὸν πρὸ πάσης
ἄλλης ἀμοιβῆς καὶ ἀποζημιώσεως, διότι δίκαιον εἶναι
νὰ προτιμηθῇ ἡ μεγάλη τοῦ λαοῦ τάξις, ἥτις τὰ πάντα
ἔπαθε καὶ ἐθυσίασεν, καὶ ἡγωνίσθη ὑπὲρ τῆς γῆς ἀπὸ τὴν
ὁποίαν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀποδιώκεται ἀδίκως. Αἱ
παρασταθεῖσαι δυσκολαί εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς
ἐθνικῆς γῆς δὲν ὑπάρχουν οὐδὲ ἀνάγκη εἶναι κτηματολο-
γίων καὶ καταμετρήσεων, ὑπάρχουσιν δὲ γὰρ ἀρκεταί,
νὰ λάβωσιν οἱ μὴ προικοδοτηθέντες ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ πᾶς
ἀγωνιστὴς φρονεῖ δὲ εἶπεν, συμφέρον εἰς αὐτὸ τὸ δημόσιον
νὰ παραδεχθῶμεν σύστημα τοιούτον δι' οὗ ὀλίγον κατ' ὀλί-
γον τὰ ἐθνικὰ κτήματα νὰ κατασταθῶσιν ἰδιωτικά, διότι
τοιουτοτρόπως καὶ ἡ κατάστασις καὶ ἡ καλλιέργεια αὐ-
τῶν θέλει βελτιωθῇ καὶ τὰ δημόσια εἰσοδήματα θέλουν
ἐπαυξήσῃ ἐν ᾧ ὡς ἐθνικὰ διακείμενα κατ' ἐκάστην κα-
ταστρέφονται. Δὲν εἶναι σύμφωνος καὶ περὶ ὅσον οἱ προ-
αγορεύσαντες ἐξέθεσαν περὶ τῶν δυσκολιῶν τῆς ἐκτελέσεως
καὶ τοῦ Ε'. ψηφίσματος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἐξ ἐναντίας
μάλιστα διατείνεται ὅτι μυρίους τρόπους ἔχομεν νὰ εἰσω-
μεν αὐτὸ εἰς ἐνέργειαν· ἐπὶ τέλους δὲ ἐπρότεινεν ὅτι εἶναι
περιττὸν νὰ τεθῇ τὸ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἐντὸς
τοῦ 5 τῆς ἀπαντήσεως, διότι μεγαλητέραν ἐγγύησιν τῆς
πραγματοποιήσεως ταύτης τῆς διδομένης διὰ τοῦ Συντάγ-
ματος δὲν πρέπει νὰ ἀπαιτήσωμεν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καθώς ἀγύρται τινες ἐπροσπάθησαν κατὰ τὸν μῦθον, νὰ πείσωσιν ἄγροικον τινα χωρικὸν φέροντα βοῦν πρὸς πώλησιν, ὅτι εἶναι τράγος, διὰ νὰ τὸν ἀπατήσωσι καὶ ἀγοράσωσιν αὐτὸν εἰς ποταπὴν τιμὴν, οὕτω καὶ σὲ λαὸν τῆς Ἑλλάδος, νομίζοντες σε ἄγροικον καὶ ἀμαθῆ οἱ συντάκται τῶν ἐφημερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, προσπαθοῦν νὰ ἀπατήσωσι διὰ νὰ πιστεύσῃς ὅτι αἱ ἀπαντήσεις πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον τῆς βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἦσαν δυσμενεῖς κατὰ τοῦ Ὑπουργείου, καὶ μετὰ τοῦτο νὰ διαβάλωσι παρὰ σοὶ τὸ ἱερὸν καὶ σεβαστὸν πρόσωπον τοῦ βασιλέως μας, τὸ ὁποῖον σὺ καὶ τιμᾷ, καὶ ἀγαπᾷς δικαίως· ἐνῶ μετὰ τὰς ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως συζητήσεις ὑπερίσχυον ἡ ὑπουργικὴ πλειοψηφία εἰς ἀμφοτέρους τὰς βουλὰς, καὶ διὰ τῶν τροπολογιῶν αἱ ὑποαὶ ἐγέναντο εἰς τὰς ἀπαντήσεις αὐτάς, ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τὰ σχέδια, τὰ ὑπὲρ τῶν ἐπιτροπῶν συνταχθέντα, ὅλας αἱ λέξεις καὶ φράσεις αἱ ὁποῖαι ἐδύναντο νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προσβλητικαὶ κατὰ τοῦ Ὑπουργείου.

— Τὴν νύκτα τῆς 19. πρὸς τὴν 20. τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐδολοφονήθη ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ κοιμώμενος ὁ ἀγαθὸς, ὁ ἐνάρετος καὶ παρὰ πάντων ἀγαπώμενος Ἀλέξανδρος Καποῦδας ὑπὸ τεσσάρων κακούργων, οὗτινες ἐσκόπευον, ὡς εἶναι ἤδη γνωστὸν, νὰ φονεύσωσιν ὅλους ἐν τῇ οἰκίᾳ του, καὶ νὰ ληστεύσωσιν ἐπομένως τὰ ἐν αὐτῇ εὐρισκόμενα χρήματα καὶ ἄλλα πολυτίμα πράγματα.

Δὲν εἶναι ἡ ἀτιμωρησία καὶ ἡ εὐκόλος ἐπιτυχία τῆς βασιλικῆς χάριτος ἥτις, κατὰ τὴν ἀξίωσιν τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὥπλισεν, ἀπλῆς καὶ θέλει ὥσως ὀπλίσει τὰς χεῖρας τοιαύτων κακούργων κατὰ τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ιδιοκτησίας τοῦ πολίτου· διότι τὰ κακούργα κατὰ δικαζοῦν τοὺς κακούργους, καὶ ἀρκετὴ ἀποδείξις τοῦτου εἶναι αἱ ἐτυμηγορίαι τῶν ἐνταῦθα ἐνόρκων, ὅπου ἡ κυβερνήτης περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν ἐκκατανομήσιν τῆς κοινωνίας ἐτύστησε κατὰ τὸ ἐνεστώ· ἐτος τὸ κακούργατικόν, ὡς μὴ ὑποκείμενον εἰς οὐδεμιᾶς φύσεως ἐπηρεασμὸν, καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον, χάρις εἰς τὴν ἀμεροληψίαν καὶ τὸ φιλοδέκτικον τῶν κυρίων ἐνόρκων μας, δὲν ἀπελύθη οὐδεὶς ἡγετὸν ἐνοχός. Δὲν εἶναι λέγομεν ἡ ἀτιμωρησία καὶ ἡ εὐκόλος ἐπιτυχία τῆς βασιλικῆς χάριτος, ἥτις ὥπλισε τὰς χεῖρας τῶν φονέων τοῦ δυστυχικοῦ Καποῦδα, ἀλλὰ τ' ἀσεβὴ ἄρθρα τὰ καταχωρούμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μετὰ προθέσιν νὰ διαφθείρῃσιν τὴν κοινὴν ἠθικὴν, καὶ νὰ ἐνσπείρῃσιν εἰς τὸν λαὸν τὴν ἰδίαν μῆδ' προσεχούσης δὴθεν ἀναρχίας καὶ κοινωνικῆς παραλυσίας, μέσα διὰ μόνων τῶν ὁποίων ἐλπίζουσι νὰ φθάσωσιν εἰς τοὺς ἀντιπατριωτικοὺς καὶ ἀτίμους σκοπούς τῶν. Δὲν εἶναι ἡ ἀτιμωρησία καὶ ἡ εὐκόλος ἐπιτυχία τῆς βασιλικῆς χάριτος ἥτις ὥπλισε τὰς χεῖρας τῶν φονέων τοῦ δυστυχικοῦ Καποῦδα, ἀλλὰ ἡ καταφανὴς καταφορά κατὰ τοῦ ὄντος ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους, ἡ ἐμπνεύσει εἰς τοὺς κακούργους τὴν ἰδέαν, ὅτι οἱ νόμοι θέλουσι παύσει ὁσονοῦπω ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχωσιν ἰσχύν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀφοβῶ· ὀπλίζονται κατὰ τῶν ἡσυχῶν πολιτῶν. Δὲν εἶναι ἡ ἀτιμωρησία καὶ ἡ εὐκόλος ἐπιτυχία τῆς βασιλικῆς χάριτος ἥτις ὥπλισε τὰς χεῖρας τῶν φονέων τοῦ δυστυχικοῦ Καποῦδα, ἀλλ' ἡ τάσις πρὸς τὴν ἐμυλίον ῥῆξιν ὀλιγαριθμῶν τινῶν τυχοδιωκτῶν, τὴν ὁποίαν οἱ Ἑλληνικοὶ λαοὶ δὲν κατανοήσωσι, καὶ οἱ ἀληθεῖς πατέρες τοῦ ἔθνους δὲν προλάβωσι, προβλέπομεν μετὰ λύπην μας καὶ εἴθε νὰ ψευθώμεν, ὅτι πολλὰ τέκνα θέλουσι μένει ὀρφανὰ, γυμνητεύοντα καὶ πεινῶντα, πολλὰ σύζυγοι θέλουσι καταστῆ χήραι, καὶ πολλοὶ πατέρες θέλουσι ἀπωλέσει τὰς βασκτικὰς τοῦ γήρατος τῶν.

— Ἐνῶ ὁ Αἰὼν καὶ ἡ Ἑλπίς ἀνθεμάρισαν πρότερον ἡμέρων τὸν Ἀνεξάρτητον διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθέντα ἄρθρα κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τοῦ Σ. βασιλέως μας, ὁ δὲ βουλευτὴς Μαυρομάτης ἐπρότεινε πρὸς τὴν βουλὴν νὰ τὸν ἀναθεματίσῃ καὶ αὐτὴ, ὅλα σχεδὸν τὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὄργανα καταφέρθησαν πάλιν ἐσχιστῶς ὡς ἐκ συνθήματος κατ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ καὶ σεβαστοῦ προσώπου, διότι διὰ τῶν ἀντιφανήσεων τοῦ θρόνου πρὸς τὰς

ἀπαντήσεις τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπελπίσθησαν, περὶ τῆς πρὸ 19. ἡδὴ μηνῶν προσδοκωμένης πτώσεως τοῦ Ὑπουργείου Κωλέττου.

Ἐντεῦθεν καταφανὲς καθίσταται, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις τὴν ἐξουσίαν μόνον θηρεύει, καὶ αὐτὴν προσπαθεῖ νὰ κηθέξῃ, ἄλλως γὰρ κινδυνεύει· ὡς ἐκ τούτου δὲ δὲν ὑπάρχει πλέον παρ' αὐτῇ οὐδὲν ὅσιον ἢ ἱερὸν.

Ἄν δὲν ἡμεθεὶς πεπεισμένοι ὅτι μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κυρίου Κωλέττου ἀπὸ τὰ πράγματα ἡ φθοροποιὰ καὶ καταστρεπτικὴ ἀναρχία θέλει καταλάβει τὴν θέσιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνομεν ἤδη, ἡθέλαμεν καὶ ἡμεῖς συμβουλεύσει τὸν γηραιὸν Κωλέττην νὰ προτιμήσῃ τὴν ἡσυχίαν διὰ τὴν καίρην, διὰ νὰ γνωρίσωσι τότε ὅλοι οἱ εὐθῶς γινόμενοι ὁπαδοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὅλος ὁ Εὐρωπαϊκὸς κόσμος, ὅτι μόνον ὁ μέγας οὗτος νοῦς δύναται νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα· καὶ ἡθέλαμεν τὸν καταπειθεῖν, ὅτι προσωρινῶς ἀπὸ τὰ πράγματα ἀπομάκρυνσιν τοῦ θέλει τὸν καταστήσει ἐνδοξώτερον. Ἀλλὰ τὰ ἐπαπειλοῦντα τὸν τόπον μας τριμερᾶ δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα ἀναγκάζουν καὶ αὐτὸν τὸν ἀληθῶς Ἕλληνα καὶ πατριώτην νὰ μένῃ εἰς τὰ πράγματα ὑποφέρων τὰ πάνδεινα, παρακινοῦν καὶ ἡμᾶς ἀπὸ ἔρωτα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος μας φλεγόμενους, καὶ οὐχὶ ἀπὸ σκοπὸν ἰδιοτελείας τινὸς παρακινουμένους, νὰ ὑψώνομεν ἐνίοτε τὴν ἀσθενῆ φωνὴν μας ὑπὲρ τῆς εἰς τὰ πράγματα διατηρήσεώς του.

— Ἡ Ἐθνικὴ ἀναθεματίζει τὸν Κωλέττην, καὶ ὅλος ὁ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος τὸν ὀνομάζει ὡς ἐκ συνθήματος ἀγύρτην καὶ τυχοδιώκτην, ἐνεργῶν παντὶ θεῖναι περὶ τῆς ἀπομακρύνσεώς του ἀπὸ τὰ πράγματα. Ἐχει δίκαιον καὶ ὁ μὲν καὶ ὁ δὲ, διότι ὁ Κωλέττης γίνεται ἀνυπερβάτον πρόσκομμα εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὴν ἀναρχίαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας μας, διὰ τοῦ μέσου τὸ ὁποῖον αὐτοὶ γνωρίζουν καὶ ἡμεῖς κάλλιστα κατανοοῦμεν, καὶ ἐπομένως διὰ νὰ ἀρπάσωσι, νὰ κλέψωσι, νὰ θύσωσι καὶ ἀπωλέσωσιν. Ἀλλὰ ὁ κραταιὸς τοῦ Ὑψίστου βραχίων θέλει ματαιώσῃ τοὺς σκοπούς τῶν, καὶ θέλει σώσει τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τὰς ἐνεστώσας περιπετείαις.

— Ὁ τίμιος, ὁ ἐνάρετος, ὁ φιλέλλην καὶ ἀγαθὸς κύριος Ρουζιὸς δὲν ἔχει διόλου ἀνάγκην τῆς ἰδικῆς μας ὑπερσπίσεως κατὰ τῶν βωμολογιῶν τὰς ὑποίας ἐκσφινδονίζει κατ' αὐτοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις.

Ὅταν ὁ τοσοῦτον ἀξιοτίμος κύριος Ρουζιὸς συγκρίνεται μετ' ἀνθρώπους, τοὺς ὁποῖους ἡ αὐστηρά Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπαυσε τῆς ὑπηρεσίας τῆς, ὡς προφανέστατα ἀποδειχθέντας καταχραστὰς καὶ, ἐφαρμόζεται κατὰ τὴν τοιαύτην σύγκρισιν ποιούντων ἡ κοινὴ παροιμία, ὅμοιος τὸν ὁμοῖον ἀγχαρὲ καὶ ἡκοπρὶα τὰ λάχανα.

ΑΘΗΝΑΙ.

(Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας.)

Αἱ ἀντιφωνήσεις τῆς Α. Μ. πρὸς τὰς ἀπαντήσεις τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, τὰς ὁποίας εἶδατε καταχωρημένας εἰς τὰς ἐφημερίδας κατεκεραυνώσαν τὴν ἀντιπολίτευσιν, διότι ἡ Α. Μ. ἐξεφράσθη δι' αὐτῶν εὐμενῶς ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργείου, καὶ ἡδὴ καταφέρεται μετὰ λύσαν κατὰ τοῦ θρόνου, ὡς παρατηρεῖτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει πάντοτε τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις καταγίνεται ἡδὴ εἰς τὴν συζητήσιν τῶν φορολογικῶν νόμων. Ἐκτὸς τῆς κοινῆς δυσαρρεσκείας καὶ λύπης τὰς ὁποίας ἐπροξένησεν ἡ δολοφονία τοῦ δυστυχικοῦ Καποῦδα, ἡ πρωτεύουσα καὶ ὅλον τὸ κράτος εὐρίσκει εἰς ἡσυχίαν, οἱ δὲ ληστὰς πανταχοῦ καταδιώκονται, συλλαμβάνονται καὶ πείμπονται εἰς τὰ δικαστήρια.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἑρμού.

Τὴν 20 Ἰαννουαρίου Ε. Ε. γυνὴ τις ἐγέννησεν εἰς τὴν Νήσον Τήνον, εἰς τὸ χωρίον διόματι, δύο χωρία νεκρὸν ἀνθρώπινον δικέφαλον τέρας, τὸ ὁποῖον ἐτάφη.

Τὸ τέρας αὐτὸ τυμβωρύχος εἰς ὄνοματι Καριδοῦλης κάτοικος τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἀπὸ ἐπιθυμίας κερδοσκοπίας κινούμενος, καὶ ὁδηγηθεὶς φαίνεται ἀπὸ ἄλλον τινα τὸ ἐξεθαψε μετὰ δέκα ἡμέρας τοῦ ἐνταφιάσμου του, καὶ το μετὰ φερειν εἰς ἀπόκρυφον μέρος, ὅπου εἴτε μόνος εἴτε συνεργεῖα

ἐμπειρικοῦ τινος ἱατροῦ ἀνοίξας δι' ἐργαλεῖον κοπτεροῦ τὰς κεφαλὰς καὶ ἐκβαλὼν τὸν ἐγκέφαλον καὶ ἐπομένως τὰ σπλάγχνα, τὸ ἔβασεν ἀκαταλλήλως εἰς οἶνόπνευμα, καὶ τὸ προσηύμασε διὰ νὰ τὸ μεταφέρῃ ἐκτος τοῦ κράτους καὶ νὰ τὸ ἐμπορευθῇ.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο πληροφορηθεὶς κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ὁ ἐνταῦθα ἐπαρχὸς κύριος Χ. Δελιγιάννης νειώρῳσε νὰ σώσῃ τὸ πολυτίμον τοῦτο διὰ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην τέρας, καὶ λαβὼν αὐτὸ ἀπὸ τὸν τυμβωρύχον προσεκάλεσε τὸν ἱατρὸν κύριον Μέρλον νὰ τὸ προετοιμάσῃ ὡς εἰκὸς καὶ λαβὼν τὴν ἐπιστημονικὴν περὶ τούτου ἐκθεσιν τοῦ ἱατροῦ, τὸ διεύθυνε πρὸ ἡμερῶν διὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον, διὰ νὰ πλουτισθῇ δι' αὐτοῦ ἡ τῆς παθολογίας ἔδρα.

Κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβον πληροφορίας ὁ αὐτὸς ἐπαρχὸς κύριος Δελιγιάννης διακεκτῆς ὢν εἰς τὴν Νάξον κατὰ τὸ Νοεμβρίον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐρρόντισεν νὰ παραλάβῃ ἐν ἑτέρῳ ἐπίσης περιέργον γεννηθὲν ἐκεῖ τέρας, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὥστε διὰ τῆς ἐνεργητικότητός του ἡ ἔδρα τῆς παθολογίας πλουτεῖται ἤδη μετὰ δύο περιέργον τέρατα.

Ταῦτα παρακαλῶ, κύριε Συντάκτα, νὰ δημοσιεύσῃτε διὰ τῆς ἐφημερίδος πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἐν Τήνῳ τὴν 23 Φεβρουαρίου 1846.

ὁ Συμβρομητὴς σὰς Α. Γ.

Καταχωροῦντες τὴν προηγουμένην διαιτησίαν, ἥτις μᾶς ἐστάλη ὁμοῦ μετὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐκθεσιν τοῦ ἱατροῦ κυρίου Δ. Μέρλου, τὴν ὁποίαν θέλομεν καταχωρῆσαι εἰς τὸ ἐπομένον φύλλον μᾶς, ἐπαινοῦμεν τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τὴν ὁποίαν δεικνύει ὁ ἐπαρχὸς τῆς Τήνου κύριος Χ. Δελιγιάννης πρὸς πλουτισμὸν τοῦ πανεπιστημίου μας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Σκληραὶ καὶ μαιφῶνοι χεῖρες ἀφῆρσαν ἀδίκως ἀπ' τοῦ μέσου τῆς κοινωνίας μας καὶ ἀπὸ τοῦς κόλπους τῆς συζύγου του, τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν του τὸν ἀγαθὸν, τὸν ἐνάρετον καὶ τὸν παρὰ πάντων ἀγαπώμενον Ἀλέξανδρον Καποῦδα, τὸν ὁποῖον ἐθρήνησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς Σύρου, διὰ τὴν ἀγαθότητά, τὴν τιμιότητα, τὴν εὐκρίνειαν καὶ τὰ λοιπὰ καὶ διάφορα ἄλλα προτερήματα μετὰ τὰ ὁποῖα ὁ μακαρίτης ἦτο προικισμένος.

Προσφέροντες οὖν καὶ ἡμεῖς τὸν κοινωνικὸν φόρον εἰς τὴν σκιάν τοῦ συμπολίτου μας αὐτοῦ, εὐχόμεθα πρὸς τὸν Ὑψίστον ν' ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν του ἐν σκηναῖς δικαίων, καὶ νὰ παραγορήσῃ τὴν ἐνάρετον σύζυγόν του, τὸν ἀγαθὸν ἀδελφόν του καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς του.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιωμαθῆναιε Ἀλέξανδρε Καποῦδα, γαῖαν ἔχῃς ἐλαφρὰν ! !

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος Γεώργιος Τέντες ἡγόρασα παρὰ τοῦ κυρίου Σακελαρίου Ἰωάννου Λαμπρὸν τὸ εἰς Κογχύλον τῆς Ἀνδρου εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Τράπεζα εὐρισκόμενον πατρικὸν τοῦ κλείσματος, μετὰ τὰ ἐξωχώρα αὐτοῦ κατὰ εἰσὶ καὶ εὐρίσκονται διὰ δραχμὰς 2440. Τὸ ῥῆθρον κλείσμα ἐπώλησεν πρὸς αὐτὸν ὁ μνηστὴς Σακελάρης Ἰωάννου Λαμπρὸν παραχωρήσας ὡσαύτως καὶ ὅλα τὰ ἐπ' αὐτοῦ δικαίωματά του, ἐλευθέρων παντὸς χρεὺς ὑποθήκης καὶ πάσης ἄλλης ἀμφισβητήσεως, μὴ ἔχοντος οὐδενὸς τοῦ παραμικροῦ δικαίωμα κατοχῆς ἢ κυριότητος ἐπ' αὐτοῦ. Συνορεύει δὲ τὸ κλείσμα αὐτὸ γύρωθεν μετὰ κτήματα τοῦ Δημητρίου Μπασταρδῆ, τοῦ Μιχαὴλ Λουλουδῆ, τοῦ Ἰωάννου Μαυρογιώργη καὶ μετὰ δημόσιον δρόμον.

Εἰδοποιῶ οὖν τοὺς ὅσοι ἔχουν δικαίωμα προτιμήσεως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κλείσματος νὰ κάμουν τὰς ἀξιώσεις τῶν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ἄλλως παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης παύει πᾶσα ὁποιοδήποτε ἀπαιτήσις τῶν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 27. Φεβρουαρίου 1846.

ὁ ἀγοράσας.

Γεώργιος Ἰωάννου Τέντες καὶ δι' αὐτὸν ἀγράμματος ὄντα ὑπογράφον κατ' αἰτησίαν του.

Δαμιανὸς Δημητριάδης.